

Het wel en wee van schaakclub Venray

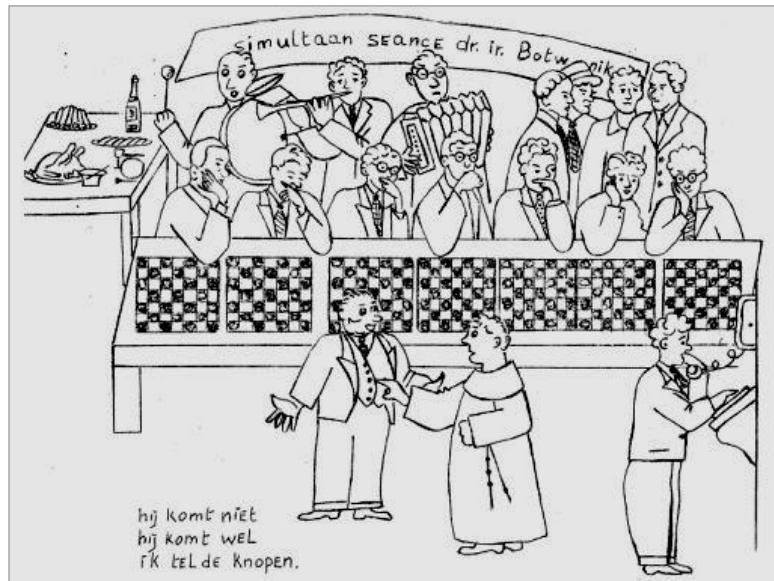
De vereniging werd opgericht op 28 februari 1946 onder de naam "De juiste zet", maar al snel werd deze ingeruild voor de huidige naam "Schaakclub Venray". Deze naam werd mede gekozen om de plaats Venray op de kaart te zetten. Dat alle begin moeilijk is, blijkt wel uit het aantal leden waarmee werd gestart, zeven, maar na een jaar waren het er veertien. Behalve de contributie kwam er geld binnen uit de verkoop van donateurskaarten met een opbrengst (in 1951) van 55,50 gulden per jaar. In 1948 besloot men zich aan te sluiten bij de Limburgse schaakbond, temeer omdat de vereniging zich op een hoger niveau wenste te presenteren. Een goede zet, want drie jaar op rij werd het kampioenschap behaald. Venray blies dus zijn partijtje mee!

Monnikenwerk.

Een schaakvereniging met enige allure diende publiekelijk zijn bestaansrecht te bewijzen; het was daarom dat in de beginjaren vijftig het blad "En Passant" het leven zag, waarbij met name bij het bedrijfsleven de vinger aan de pols werd gehouden. Het schrijven, verzamelen van kopij, analyseren van partijen en dergelijke van zo'n uitgave was letterlijk en figuurlijk monnikenwerk. Veel dank is dan ook verschuldigd aan de grote animator van die tijd, pater Otgerus. Eind jaren zeventig is het blad helaas ter ziele gegaan.

Bij ons 12,5-jarig bestaan werd de wereldkampioen Botwinnik uitgenodigd om een simultaan te geven; in eerste instantie zou dit niet doorgaan vanwege de gevraagde vergoeding van 350 gulden. Om Venray te promoten werd het bedrijfsleven benaderd en zodoende kon de simultaan toch plaatsvinden.

In de vijftiger en begin zestiger jaren was de vereniging zeer actief. Het ledenaantal was

inmiddels opgelopen tot 29, waardoor het (qua menskracht) mogelijk werd meerdere toernooien te organiseren, zoals: "Open kampioenschap van Nederland", "dameskampioenschap van Nederland". Dat deze evenementen optimaal werden georganiseerd, is aan de KNSB niet voorbijgegaan, want in 1960 kreeg SV Venray de vererende uitnodiging om de Bondswedstrijden op touw te zetten.

Dat het schaken in Venray ook internationaal meetelde, blijkt uit de contacten met Hückelhoven (D) en Eysden (B) waarbij de basis werd gelegd voor een internationaal treffen. Hoe de krachtsverhoudingen lagen, wordt niet in de annalen vermeld, maar volgens ons huidig lid en mede-oprichter in 1946 P. Rouvroye behoefde Venray niet de positie te vervullen van "underdog". Eind jaren zestig waren voor de vereniging dramatisch, onder

andere door terugloop van het ledenbestand, waarbij het toenmalige bestuur met het voorstel kwam de club op te heffen. Gelukkig is het niet zover gekomen, mede door het warme pleidooi van de voorzitter van de LiSB. Het nieuwe bestuur en enthousiaste leden keken weer hoopvol naar de toekomst. Dat e.e.a. zijn vruchten afwierp, bleek wel uit het feit dat bij het 25-jarig bestaan drie grootmeesters naar Venray togen om een simultaan te geven. De opkomst was groot: 125 schakers! Echter op de meerderheid van deze 125 is een gedicht (vrij naar Christiaan Huygens) van toepassing. Het luidt:

*Piet scheidde uyt met schaeken
En seid: hij was het spelen sat;
Maar 't was de minste van twee saeken;
Hij was het spelen moe
en.....MAT!*

Dat de club ook in humanitair opzicht actief was, blijkt wel uit het feit dat in 1985 Jan Timman werd gevraagd een simultaan te houden, waarvan de opbrengst ten goede kwam aan een actie voor Afrika. SV Venray heeft meerdere ups en downs gekend en leidt nu een neerwaarts gericht bestaan, maar bestuur en leden houden goede moed met een blik op een betere toekomst. We wensen de Limburgse bond van harte proficiat met het 75-jarig jubileum.

Toon Berkens, secretaris

